

maal; men jeg kan ikke nægte, at det har forundret mig lidt at see det aldeles forbigaaet, og at det ikke er nævnt med et Ord i Betænkningen. Det forekommer mig, at denne Sag er vigtig nok dertil, og at man ikke pleier at gaae saa let over Sager af en saadan Betydning. Det er meget muligt, at der fra den høitæredede Minister er blevet meddeelt Udvalget saadanne Oplysninger, som maa ansees for tilstrækkelige og tilfredsstillende; men selv om man ikke vilde have givet dem en vis Offentlighed ved at trykke dem i Betænkningen, synes jeg dog, at Udvalget med et Par Ord kunde have nævnt, at disse Oplysninger forekom det tilfredsstillende. Men nu finder jeg ikke, at Sagen har været saa tilstrækkelig oplyst, at man ligesom af den Grund burde stemme for den. Dette er imidlertid den mindste Grund, som har bevæget mig til at slutte mig til Forslaget. Min Hovedgrund er en ganske anden, og da den, som allerede er bleven berørt af forskjellige andre Medlemmer her i Salen. Søbefæstningen er jo til at forsvare Kjøbenhavn med, det er givet. Men Kjøbenhavn er jo dog udfat for Angreb ogsaa fra Landsiden, og fra denne Side maa den altsaa ogsaa kunne forsvares. Nu skal jeg ganske vist ikke følge det ærede Medlem for Sorø Amts Iste Valgkreds (Wülten), naar han vilde have, at der skulde anlægges Landbefæstninger omkring Kjøbenhavn. Det er ikke den Maade, hvorpaa vi skulle værges Kjøbenhavn mod Angreb fra Landsiden. Det er ved Flaaden, vi saavidt muligt skulle forhindre Fjenden fra at komme iland, eller idetmindste opholde ham saalænge, indtil vor Hær kan møde ham paa det Sted, hvor han vil gaae iland. Det er Flaaden, det efter min Mening kommer an paa. Have vi et nogenlunde tilstrækkeligt Antal hurtige Skibe, vilde vi kunne være sikre i den Henseende; men have vi ikke dem, vil det ikke nytte, troer jeg, om vi lægge aldrig saa mange og aldrig saa stærke Kanoner ud paa Søbefæstningen; thi Fjenden vil ganske roligt lade dem ligge, og gaae andetsteds hen, hvor han ikke føler sig generet af saadanne ubehagelige Forhindringer. Naar man nu her i Thinget for ikke længe siden har nægtet en Bevilling, som var forlangt af Marineministeren til Anskaffelse af

det høist Fornødne i den Henseende, nemlig kun et eneste stort og stærkt Skib — et Forlangende fra Marineministerens Side, som synes høist beskedent —, forekommer dette mig at tyde paa, at der ikke er nogen Stræben efter at udville Flaaden til det, den bør være, og da jeg maa opgive Haabet om at see det ærede Thing gaae i denne Reining, mener jeg, at det ikke er til nogen Nytte at anvende disse Penge paa at anskaffe Kanoner til Søbefæstningen. Der er jo gjort ikke saa saadanne Indvendinger her i Salen mod vort Forslag. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig videre paa at indbegaae dem; kun et Par Bemærkninger skal jeg gjøre til, hvad der er sagt imod det. Den høitæredede Krigsminister henviste i Formiddags til Slaget paa Næden i 1801, og hittede i den Anledning, at det flydende Forsvar jo ikke havde hjulpet os Noget, thi det var blevet tilintetgjort, og vi tabte Slaget. Jeg skal dog i den Anledning gjøre opmærksom paa, at vi dengang tillige havde Søforter, Forter, som rigtignok langt fra vare saa stærke og gode som dem, man nu har, men som dog efter Tidens Forbringer vistnok vare ret tilfredsstillende, og det hjalp os ikke Noget. Det er ganske vist, at den flydende Defension blev tilintetgjort, men vi maae ogsaa lægge Mærke til, at det var en tarvelig Defension, thi den var sammensat af Skibe, som tildeels vare ansete for at være ubrugelige, og som kun bleve lagte derud i den yderste Nød. Min ærede Nabo (Ernst) spurgte, hvad det var for Skibe, vi vilde faae for de Penge, som Søforterne ville koste. Ja, det er vistnok ikke mange, men allerede et Par Skibe vilde efter min Mening være en ikke saa ringe Erstatning, og for det Tilfælde, at der ikke er Tale om et Søforsvar af Kjøbenhavn, havde de en Fordeel fremfor de faste Batterier, der at kunne bevæges, hvad Søforterne ikke kunne. Naar der er Spørgsmaal om en Bevilling til Skibe, og der nægtes Penge dertil, fordi vi ikke kunne faae disse tilstrækkelig stærke og gode, saa siger jeg dertil: Dette er langt mere urimeligt end at nægte Kanoner til Søbefæstningen; thi selv om Skibene ere mindre gode, have de dog altid den Fordeel, at de kunne søge Fjenden, naar han ikke vil komme til dem,